

Nerviosos" quan diu: "Cada vegada que una criatura es distingeix netament de les altres criatures de la mateixa edat, en una o altra cosa, cal esbrinar quines són les causes o factors que l'ocasionen i, una vegada reconegudes, esforçar-se a corregir-les o a fer-les desaparèixer.

Els nens en aquesta edat s'han de nodrir bé i regularment, evitant tot canvi de costums, com p. e., el treure'ls a la nit amb motiu d'alguna festa o per anar al teatre, puix això representa una interrupció en el seu sòn regular. S'han d'evitar, per a les criatures petites, els viatges pesats o llargs, el donar-los joguines amb excés, com passa, sovint, en la diada de Reis o de Noël, puix que, amb això, hom pot ocasionar-los una emoció excessivament intensa.

Les criatures han d'ésser corregides en les seves rebequeries corrents, però corregint-les amb tacte i suavitat, evitant els càstigs i correccions impulsives. Cal recordar el consell de Fenelon: "No corregeixis mai una criatura ni en el primer moviment ni en el primer impuls." No se'ls ha de fer por amb fantasmes imaginàries ni parlar-los, per tal motiu, ni dels dimonis ni de l'home del sac, com s'acostuma amb massa freqüència; ans, al contrari, s'ha de procurar que perdin aquella por que, de vegades, senten davant d'animals inofensius o d'altres perills purament imaginatius. S'han de cultivar en l'infant els sentiments de simpatia, de pietat i de netedat.

S'ha de procurar que la criatura s'entretengui tranquil·lament amb les seves joguines, que passi forces estones sola amb les seves coses. Dintre del seu petit cenacle, com diu Willbois.

Els sentits de l'infant s'eduquen progressivament i en forma sistemàtica, primer el gust, després l'olfat, la vista, l'oïda, el tacte, les sensacions tèrmiques. S'ha de procurar que el gust rebi moltes impressions agradables i poques de desagradables.

Cap allà als tres anys i d'aquí endavant ja s'especialitzen més els preceptes de la higiene mental. Aquesta edat, dels tres i quatre anys, que tant encanta i entenedeix les famílies per la gràcia i la frescor que tenen les ocurrencies o sortides de les criatures, és, també, una edat sumament perillosa en el sentit de què la conducta impròpia dels pares o de les persones que rodegen l'infant, pot repercutir, molt fàcilment, en forma greu en la salut psíquica d'aquests tendres éssers.

Amb massa freqüència hom parla, actua o viu

davant d'aquests petits infants talment com si no hi fossin presents, com si fossin sords o cecs, ni es somia, tan sols, que aquells actes verificats davant seu poden determinar-li reaccions emotives que han d'influenciar el seu psiquisme en forma netament perjudicial durant tot el transcurs de la seva vida i que constitueixen, sovint, l'origen de molts desequilibris mentals o nerviosos. El savi i discutit professor vienès Segimond Freud ens ha ben demostrat en la forma que repercuteixen sobre l'infant aquests actes o comportaments impropis de les persones que el rodegen i la intensa emotivitat de les criatures en aquesta tendra edat en la qual i en forma subconscient hi queden gravades aquelles impressions que, per la seva índole o pel seu caràcter, remouen la dita emotivitat. Aquestes impressions emotives rebudes en la primera infància sense que nosaltres enis en donem compte, influencien positivament els nostres sentiments i les nostres tendències de l'edat adulta. Afectes, aversions, fòbies que, a vegades, sentim envers alguna o altra persona o sobre determinades coses, que no encertem a explicar-nos-les nosaltres mateixos per no trobar-los-hi cap fonament, obeeixen, precisament, a aquestes impressions o emocions especialíssimes rebudes durant la primera infància. El mateix podríem dir de certes perversions dels nostres sentiments i dels nostres instints que, tan sovint, ens veiem obligats a refrenar.

Els nostres somnis de cada dia són positivament influenciats per aquestes impressions rebudes en l'edat infantil, impressions gravades en el nostre subconscient i, encara que oblidades del jo conscient. Investigant aquestes impressions del nostre subconscient és precisament com Freud interpreta la significació dels nostres somnis i ens explica l'origen d'aquests insomnis terrorífics que, sovint, ens intranquilitzen quan dormim i que àdhuc ens repugna el recordar-los una vegada desperts. Aquests insomnis, així com aquells altres en els quals se'ns apareixen idees insanes o que efectuem actes que contradiuen la nostra manera d'ésser o de pensar, tenen el seu origen en alguna impressió o en algun desig sentit en aquelles tendres edats amb motiu d'alguna imprudència comesa pels pares o els familiars de la criatura.

Les emocions en els infants, quan ja són més grandets, solen manifestar-se amb notable vivacitat i espontaneïtat. Pel regular, hom ha de procurar-los-hi lliure expansió, però hem d'estar